



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Equestris Sancti Ioannis Acconensis, & S. Thomæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

fiæ Dux creatus est, statimque muta-
ta religione voti vinculum soluit, du-
ctâ vxore Dorothea Friderici Primi
Daniae Regis F. & prouinciam, quam
antea vsusfructus tantum titulo ob-
tinebat, iure proprietatis possiden-
dam ad hæredes transmisit: Cuius fi-
lius Fridericus eadem, qua parens ce-
remonia tâquam regni beneficiarius
in Borussia principem, Lublini tra-
dito vexillo, & accepto à Rege tor-
que aureo, inauguratus est, an. 1568.

Adeo vt sensim Illustrissimus ille
ordo non paruo Germanicæ nationis
dedecore in ijs partibus extinctus
fuit, cum tribus ferè seculis in Prus-
sia, maximo Reipublicæ Christianæ
bono florisset, magna; inde regnis
Germanicis decessio facta, quod Til-
mannus Bredenbachius edito ea de
re libello, & Cromerus latè expo-
nunt, Vnde apparet maximam huic
ordini iniuriam ab Alberto, Polono-
rum ope, pro quibus tot bella Cru-
cigeri pugnaverunt, factam fuisse,
atque adeo Cæsari, & Imperio in
quorum tutela iam ab initio, conti-
nuata possessione Equites Teutonici
semper existissent. Quamobrem Al-
bertus iure ab Imperio proscriptus,
causa eius magna cõtentione agi cœ-
pit in Comitijs Anni 1548. inter Sta-
nislauum Lascum à Sigismundo Polo-
niæ Rege missum, & Volfangum Mel-
chingum, quem Cæsar ante quadrien-
nium in ordinis Teutonici Magistrum
inaugurauerat. Re cognita exitus il-
lius actionis fuit, vt sententiam con-
tra Albertum pronunciatam tuẽdam
esse censerent: cætera, in quibus
maior difficultas, ad Cæsarem reij-
cerent. Hodie totius ordinis Teuto-
nici. Magister est Serenissimus Ma-
ximilianus Austrius, qui insignia Au-
striaca, & Imperij cum Cruce ordi-
nis (quæ nigram alteram auream com-
plectens etiam collegij tessera habe-
tur) coniunxit. Milites autem, & sa-
cerdotes Crucem nigram limbo ar-
genteo insignem chlamydi adfutam,
& alteram ex collo pendentem, præ-
ferre solent. Quæ & alia fusius apud

Seb. Munsterum libro tertio, de Ger-
mania, qui seriem magistrorum, &
res illustiores ab ijs gestas recenset,
& apud Belforestum libro tertio, de
Colmographia, & Iac. Aug. Thua-
num hiltoriarum lib. 1. 5. & 43. pru-
dens Lector reperiet.

Et quamuis Prussia, quam Equites
annis antea actis possidebant, modò
Regi Polonorum pareat, nihilominus
eligitur hodie magnus magister, qui
illius ordinis bona in Germania sita
etiannum possidet, quibus Germa-
norum pleraque nobilitas, & Princi-
pum filij deuinciuntur.

*Theaurus
Politicus.*

ORDO EQVESTRIS
sancti Ioannis Acconensis,
& S. Thomæ.

IMITATIONE dictorum ordinum mili-
tarium, erecta sunt, & alibi eius-
dem generis collegia. Quorum è
numero fuit illud Militum S. Ioan-
nis Acconensis, ab Accone vna ex
quinque, quæ in sacra scriptura me-
morantur, ciuitatibus, inuento no-
mine. Ab initio infirmis, ac peregrin-
nis loca sacra visentibus, piam ope-
ram impedere commilitones illi pro-
fessi sunt, mox, & arma fratres ho-
spitalis Sancti Ioannis amulati adiu-
xere, exinde inter militares ordines
connumerati. Hieronymus Roma-
nus regnante in Hispania Alfonso co-
gnomento Sapiente, floruisse eos tra-
dit, & ab eodem testamento condito,
supellestilibus, vt lecto, & similibus,
pecunijsque donatos; Testati porrò
ætate nullã quasi extitisse memoriam,
qui & perijsse paulatim ordinem Ac-
conensem testatur cap. 15. & 19. su-
per Iosue. Cæterum S. Augustini nor-
mam sequuti S. Thomam pro numine
habuisse videntur, vt idem Romanus
se edoctum innuit, quod Alexandro
IV. P. M. res sacras moderante, Or-
do titulo S. Thomæ & S. Ioannis Ac-
conensis coniunctim fuerit, indigetatus.
Verum in Prouinciali Romano
inter ceteros militares, ordo S. Thomæ
quasi

*Botereis.
Iosue c. 13*

Lib. 24.

*Insigne E-
quill Teu-
tonicorum
Cruce ni-
gra.*

quasi alius, & proprius. enumeratur, docentibus id Bullis Pontificum.

Magistro, & fratribus militia Hospitalis Sancti Thomae Martyris Camarten. Accon.

Item in Bulla Alexandri IV.

S. Thoma Magistro, & fratribus Hospitalis S. Thomae Martyris Acconen. In Bulla Ioannis XX.

Ordo Sæcti Blasij. Protulit, & alios Equestres ordines Palestina, quorum alter *Sancti Blasij* nūcupabatur, dictus de *Sancta Maria*, *Ordo pœnitentia SS.* alter *Pœnitentia SS. Martyrum*, cuius instituti fratres se vidisse affirmat Hieronymus Romanus, Crucem sci-

Eorum insignia.

licet rubram præferentes, & D. Augustini regulam profitentes. De quibus & mentionem faciunt regulæ, seu præctica Cancellariæ Romanæ.

ORDO EQVITVM

S. Saluatoris in Aragonia.

ANno circiter 1118. Alfonso Hispaniarum Imperator dictus, Rex Navarra, & Arragoniæ, itemque Legionis Castellæ, & Toleti ex parte vxoris Vrracæ, quo Mauros Cæsar-Augusta, totaque Arragoniæ ditione facilius deurbaret; cum nihil nõ virtute superabile censeret, & quo maiores difficultates propositas intelligeret; eò maius re bene gesta decus, & feliciores deinde successus secuturos confideret: Ex proceribus tam Hispanis, quam Gallis, qui operam suam (teste Belloyo primarios ex ijs Duces enumerante) sæpissimè Christianis probarant, in Urbis Montis Regalis post captam Calataiubam, hostibus fidei finitimam, Sodalitium Equestre S. Saluatoris, quod virtutis præmium foret, constituit. Et admirationem militum Templariorum, censu opimo, & prædijs dotauit, quibus opitulantis feliciter ei adeo institutio illa cessit, vt Mauri omnes toto illo tractu, quo Regnum Arragoniæ hodie circūscribitur, anno 1120. extirpari sint, ipseque Rex nomen Pugnacis, seu Præliatoris adinuenerit,

quod vices, & nouies collatis signis manus cum hoste conferuisse feratur, felici semper successu, & triumpho semper ducto exceptis duobus prælijs posterioribus.

ORDO EQVITVM

de Monte Gaudio in Syrra, qui in Regno Castellæ dicti sunt de Monfrac, in Catalonia verò, & Valentia de Mongoia.

ORdinem Equestrem Môtis Gaudij in Regno Hierosolymitano originem sumpsisse tradit Hieronymus Romanus, eadem ipsa tempestate, qua Principes Christiani in Syria rerum potiti sunt, à loci extra urbem Hierosolymorum siti (vbi militia illa inchoata) ecympo, assumpta appellatione. Approbationis diploma, submisit Alexander III. anno. 1180. quod in archiuo Calatrauensi adseruari ait Franciscus Radefius, opidaque, & prædia, quibus huius ordinis Equites, ob nauatam Terræ Sanctæ recuperatæ fortiter operam, donati sunt, ibidem exprimi, quæ, & ipse in Chronicis suis militaribus enumerat. Studio quidem rei bellicæ, & pietatis. cæteros in Syria Equites adeo laudabili progressu æmulati sunt, vt multis à Christianis principibus possessionibus aucti, etiam in Castellæ Regno (vbi Equites de Monfrac à præcipua conuentus sede appellati sunt) opimos census, & prædia obtinerent, qualia & ipse Alfonso X. in tractu Maganensi ijs attribuit, hisce verbis, *A vos Don Rodrigo Goncales Maestre de Monfrac, de la orden de Monte Gaudio &c.* Id & ex alijs monumentis, quæ in dicto archiuo reperire est, colligitur, hoc præuenire titulo: *Hac est memoria del hauey que perdieron los freyles de Mongoia y los castellos, que les tomaron los freyles del Templo, Alhambra, ò yaze el cuerpo del Conde Don Rodrigo, Maluezino, Escoriola &c.* In

Equites de Monte gaudio.

Equites de Monfrac.

Ca-